

РЕШЕНИЕ

№ 1523

гр. София, 31.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110214626 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба от А. Х., с ЛНЧ ***, с адрес: *** срещу електронен фиш, серия К № 7162637, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и неправилност на електронния фиш. Заявява, че погрешно са посочени имената и ЛНЧ на жалбоподателя. Счита, че отговорността на жалбоподателя е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление, поради което издаването на електронен фиш е незаконосъобразно. Оспорва процедурата при работа с АТСС поради липса на протокол и снимков материал. Поддържа, че непосочване на издател на електронния фиш обуславя неговата незаконосъобразност. Оспорва годността на техническото средство. Допълва, че не е изследван въпросът дали на процесния пътен участък има поставени пътни знаци, определящи различна от 50 км/ч. максимална скорост в населено място. Моли за отмяна на електронния фиш.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. П. Моли за отмяна на електронния фиш по изложените в жалбата съображения и присъждане на сторените разноски.

Въззиваемата страна – СДВР, редовно призована, не изпраща представител. Представени са писмени бележки от юрк. Х., в които оспорва депозираната жалба. Поддържа, че при съставяне на електронния фиш не са допуснати процесуални нарушения. Намира, че от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин извършване на вмененото нарушение от страна на жалбоподателя. Счита, че извършеното

деяние не представлява маловажен случай. Моли за потвърждаване на обжалвания акт, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като настоящият съдебен състав анализира събраните писмени доказателства по делото поотделно и в тяхната съвкупност намери, че фактическата обстановка се е развила по следния начин:

На 01.03.2023г., около 13:05 часа в гр. София, на бул. „Рожен“ до бл. 32, с посока на движение от бул. „Ген. Никола Жеков“ към бул. „Княгиня Мария Луиза“ жалбоподателят А. Х. управлявал лек автомобил марка „Мини“, модел „Купър“, с рег. № *** собственост на „М.“ ООД. Автомобилът бил предоставен на жалбоподателя в качеството му на лизингополучател съгласно договор за лизинг № 1375112022 от 04.11.2022г. и жалбоподателят бил вписан като ползвател на превозното средство. Водачът се движел със скорост от 72 км/ч. при разрешена такава от 50 км/ч. Превишаването на разрешената скорост било установено с АТСС № MD1195. Техническото средство било поставено в района на бул. „Рожен“ до бл. 32 съгласно протокол за използване на АТСС. По отношение на техническото средство не били установени механични дефекти, които биха могли да попречат на функционалната му годност.

На 01.03.2023г. бил издаден електронен фиш серия К № 7162637 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на А. Х. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 26.09.2023г., като на 10.10.2023г. същият депозирал жалба.

Своите фактически изводи съдът установи въз основа на снимков материал от АТСС № MD1195, снимка на техническо средство, справка за собственост на МПС, заповед № 8121з-931/30.08.2016г. с приложение към т. 1, протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол, преглед на вписан тип средство за измерване, решение за одобрение на типа и уреда за измерване, протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, ежедневна форма на отчет, сертификат за успешно завършен курс на обучение, справка картон на водача, справка в Търговски регистър, писмо с вх. № 357280/12.12.2023г. с приложение (договор за финансов лизинг № 1375112022 от 04.11.2022г. и свидетелство за регистрация – I част), писмо с вх. № 359492/13.12.2023г., писмо с вх. № 7532/10.01.2024г. с приложение (проект за организация на движението).

Съдът кредитира напълно събрания писмен доказателствен материал, тъй като че същият е обективен, достоверен и допринася за непротиворечивото изясняване на обективната истина. От приложения снимков материал се установяват датата и часът на нарушението, индивидуализиращите белези на превозното средство (марка, модел и регистрационен номер), както и ограничението на скоростта и действително измерената скорост. От снимковия материал се потвърждава и разположението на уреда. От протокола за използване на АТСС се доказва, че техническото средство е било поставено и използвано на датата и мястото на нарушението съобразно изискванията, както и че в района на бул. „Рожен“ до бл. 32 не е въведено ограничение на скоростта, различно от 50 км/ч. Последното обстоятелство се потвърждава и от проект за организация на движение в процесния пътен участък. От протокола от проверка става ясно, че техническото средство, с което е заснето нарушението отговаря на всички изисквания и е в изправно състояние, което му позволява да функционира ефективно. Видно от прегледа на вписан тип средство за измерване и решение за одобрение на типа и уреда за измерване, използваното устройство е валидно до 13.06.2027г. От справка за собственост на МПС е видно, че „М.“ ООД е собственик на превозното средство. От договор за лизинг № 1375112022 от 04.11.2022г. става ясно, че автомобилът бил предоставен на жалбоподателя в качеството му на лизингополучател. От справка картон на водача се установяват извършените от жалбоподателя нарушения на правилата за движение по пътищата. От справката при дирекция „Миграция“ се установява обстоятелството, че към датата на извършване на нарушението жалбоподателят е бил регистриран с името А. Х., с ЛНЧ ***.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, при спазване на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН (електронният фиш е връчен на 26.09.2023г., а жалбата е депозирана на 10.10.2023г.), с оглед на което същата е **допустима**.

Разгледана по същество жалбата се явява **неоснователна** по следните съображения:

В настоящото производство съдът следва да прецени дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314 ал. 1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

Електронният фиш представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Горното съдържание е закрепено в утвърдения от министъра на вътрешните работи със Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. образец на електронен фиш. Видно от съдържанието на електронния фиш са налице всички изискуеми от закона реквизити.

Електронният фиш представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. В тази връзка е без значение кое конкретно лице е издало електронния фиш. Обстоятелството, че в обжалвания акт не е посочено конкретно физическо лице – негов издател не означава, че е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като [материалният закон](#) не съдържа изискване за посочване на подобни обстоятелства, респективно тяхната липса не е основание за отмяна. В електронния фиш е отбелязано, че същият е издаден от СДВР, което е напълно достатъчно, за да се приеме, че актът изхожда от компетентен административен орган.

Несъстоятелни са релевираните от страна на жалбоподателя твърдения, според които погрешно са посочени неговите имена и ЛНЧ. Видно от извършената справка при дирекция „Миграция“, жалбоподателят е регистриран с името А. Х., а не А. Х., поради което и в обжалвания фиш правилно са посочени неговите имена. Освен това, посочения в електронния фиш ЛНЧ на жалбоподателя – *** е предоставен на жалбоподателя преди датата на извършване на нарушението. Прави впечатление, че при сключване на договора за лизинг от 04.11.2022г., жалбоподателят е индивидуализиран със същия ЛНЧ, поради което е безспорно, че към 01.03.2023г. жалбоподателят е бил регистриран с ЛНЧ ***.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за незаконосъобразно ангажиране отговорността на жалбоподателя чрез издаване на електронен фиш вместо по общия ред – със съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление. Съгласно [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#) при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т. е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на електронен фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административнонаказателното производство.

С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на беше добавен терминът „автоматизирано“ техническо

средство, а съгласно т. 65 от ДР на ЗДвП – „Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“, тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В мотивите към проекта на закона за изменение и допълнение на ЗДвП се посочва, че една от причините за въведените изменения е именно Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд, с което реализирането на административнонаказателната отговорност за нарушения на чрез издаване на електронен фиш при осъществяване на контрол с мобилни системи за контрол било преустановено и това рефлектирало пряко върху дисциплината на водачите. Посочва се, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ. Всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програмата, генерираща снимковия материал, което е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

Съдебният състав не споделя възраженията на жалбоподателя, с които последният оспорва процедурата при работа с АТСС поради липса на протокол и снимков материал, както и годността на техническото средство. В случая към преписката са изготвени снимков материал от АТСС № MD1195 и на самото техническо средство и протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол.

Нарушението е установено от АТСС № MD1195, представляваща одобрен тип средство за измерване, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

От доказателствения материал се установи, че процесното устройство отговаря на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Същото е преминало първоначална проверка, както и последваща проверка на 15.03.2022г. от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. За използване на средството е попълнен протокол, съдържащ необходимите реквизити, като към него е приложена снимка, потвърждаваща разположението на уреда.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача

на пътно превозно средство от категория В е забранено да превишава 50 км/ч. в населените места.

От обективна страна безспорно се установи, че на 01.03.2023г., около 13:05 часа в гр. София, на бул. „Рожен“ до бл. 32, с посока на движение от бул. „Ген. Никола Жеков“ към бул. „Княгиня Мария Луиза“ жалбоподателят А. Х. управлявал лек автомобил марка „Мини“, модел „Купър“, с рег. № *** със скорост от 72 км/ч. при разрешена такава от 50 км/ч. в населените места. От приобщените доказателства се установява безспорно, че е осъществен съставът на административното нарушение по [чл. 21, ал. 1 от ЗДвП](#), като не е изпълнено задължението на водача при избиране на скоростта на движение да не превишава скоростта от 50 км/ч. Следва да се отбележи, че е отчетен допустимият толеранс от +/- 3 км/ч., тъй като от снимковия материал се вижда, че е измерена скорост 75 км/ч., докато в електронния фиш е посочена скорост 72 км/ч. В случая жалбоподателят е управлявал лекия автомобил при скорост от 72 км/ч. (след приспаднатия толеранс от 3 км/ч.), превишавайки с 22 км/ч. ограничението от 50 км/ч.

Съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В настоящия казус лек автомобил марка „Мини“, модел „Купър“, с рег. № *** е собственост на М.Л. ООД. Жалбоподателят е отразен като ползвател на автомобила. Според разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът не се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В чл. 189, ал. 5 от ЗДвП законодателят е регламентирал, че в 14-дневен срок от връчване на електронния фиш, собственикът предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В настоящия случай не е представена горепосочената декларация. Въпреки това, от събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е ползвател на автомобила съгласно сключен договор за лизинг между „М.“ ООД (лизингодател) и А. Х. (лизингополучател), считано от 04.11.2022г. и към 01.03.2023г. превозното средство се е намирало във фактическа власт на жалбоподателя, съответно същият е ползвал и управлявал автомобила на 01.03.2023г. поради което следва извод, че жалбоподателят, като лизингополучател на процесния лек автомобил е извършил нарушението.

От субективна страна, нарушението е извършено умишлено, тъй като жалбоподателят, като правоспособен водач е съзнавал каква е разрешената скорост на движение, но въпреки това е пренебрегнал установената от законодателя забрана за нейното превишаване.

Според разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване от 21 км/ч. до 30 км/ч. с глоба 100,00 лева. Размерът на наложеното административно наказание е фиксиран за всички нарушения от този вид, поради което съдебният състав не следва да обсъжда въпроса дали наказващият орган е наложил санкция в справедлив размер.

За преценка наличието на маловажен случай на извършено административно нарушение е нужно да се изследват начина, времето и мястото на извършване на нарушението, мотивите на нарушителя, настъпилите вредни последици, които в своята съвкупност да свидетелстват за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Съдът не счита, че са налице основания за квалифициране на нарушението като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид. При преценката за приложимостта на чл. 28 от ЗАНН съдът отчете важността на обществените отношения, гарантиращи безопасността на пътя, както и обстоятелството, че жалбоподателят е превишил разрешената максимална скорост с 22 км/ч. От справката картон на водача се установи, че жалбоподателят е извършвал

предходни нарушения на ЗДвП. Липсата на инцидентност в склонността на жалбоподателя да допуска административни нарушения от такъв характер категорично не обуслава по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с други от същия вид, а точно обратното – говори за трайно незачитане на регламентираните правила за движение по пътищата, а и съобразно последните изменения в ЗДвП, нарушението на правилата за движение по пътищата императивно е изключено да е маловажен случай.

С оглед изхода на делото и съобразно направените искания, на основание чл. 63д от ЗАНН и чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът намира, че следва да присъди на СДВР да юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл. 37 от ЗПП, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН чл. 27 "е" от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80,00 до 150,00 лева. Съобразявайки продължителността на производството и неговата сложност, съдът намира, че на СДВР следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лева, а искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

С оглед изложените аргументи съдът намира, че не са допуснали съществени нарушения на процесуалните правила, вмененото нарушение е безспорно доказано, като наложеното на жалбоподателя административно наказание е във фиксиран размер, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 105-ти състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш, серия К № 7162637, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на А. Х., с ЛНЧ ***, с адрес: *** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 (сто) лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП като **ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН И ПРАВИЛЕН**.

ОСЪЖДА А. Х., с ЛНЧ ***, с адрес: *** да заплати на СДВР сумата от 80,00 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административния съд - София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, на касационните основания предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____